

quare curari poterit. Quādo enim dicimus quōd bronchi in valde senibus non maturantur: intelligitur de crassis & crudis humoribus: & hoc est verissimum. Nam cūm humores crudi aggregentur per intemperiem insitam in senibus, quomodo concoquentur, cūm proprium alimentum non possint concoquere? Ideo Hippocrates optime dixit, Non maturantur in valde senibus: si non cibus, longē minus alimentum. At si humoribus calidis & subtilibus repentibus ad caput ordinarius transitus impediretur, non credo difficile fore curationē. Nam si inueniemus iter rectū quod solebant progredi, curabitur caput suum. Vnū est, quōd non debemus immorari diutius, ideo iudicio meo oportet citō moliri ipsa remedia.

Cura. Quid faciendum? Sumus in eunte Vere, corpus patitur propter redūdantiam humorum, licet adsit membrum mandans, membrum recipiens: tamen, vt Auienna inquit, tollas materiam neque membrum mandans mandabit, neque recipiens recipiet: dummodo non adsit. Cūm hīc sit materia & repletio, cui euacuatio debetur? Inciperem ab euacuatione, & vellem ipsum euacuare exquisitē. Et cūm duplex sit euacuatio, altera per pharmacum, altera per missionem sanguinis, quæ propriē euacuatio, illa purgatio: dicimus indigere forsā vtraque. Galenus in quarto de sanitate tuenda: In dolore capitis sanguinem mittere & purgare vtilissimum. Hippocrates: Vbi humores permixti sunt in corpore cum sanguine, nec multum à natura sanguinis distantes, sanguinis missio audacter facienda: si multum distabunt, parcius aut magis: sed per pharmacum euacuabitur. Fortassis humores q̄ repunt ad caput, nō male per sanguinis missionem educuntur, vt Hippocrates. Dolor oculorum, meri potio, balneum, phlebotomia. Tamen sumendo indicationem à virtute, ab ætate, & reliquis conditionibus, quæ circumscribunt operationes medici, quandoque impedimur omnino, quandoq; &c. Est in ætate sexaginta octo annorum, habemus ætatem transcendentem limites sanguinis missionum. Bene verum est, vt dicit Galenus, licet conditio mittendi sanguinis limitatur per sexagesimum tertium annum: tamen hoc magis vel minus secundum gradum temperamentorum. video corpus hoc validum, nō timerem à phlebotomia. Sed ex quo videmus quōd natura euacuat sanguinem per hemorrhoidas, non tamen iuuatur, quid volumus duo mala facere? Primò, quia diuertemus naturam à recta operatione, deinde inutiliter operabimur. Melius ergo dimittemus sanguinis missionem, & adiutoriū illud naturæ: nam facile fiet vt per purgationem aperiantur hæmorrhides. Pro purgatione primò purgarē materias oēs cum orcinario flore cassiæ, & speciebus hieræ s. quia materia ista sufficienter euacuabūtur isto pharmaco, venter & primæ venæ & intestina expurgabūtur. Facta minoratione, deuenirē ad concoctionē materiae. Cū materia sit duplex, materia pituitosa faciens podagram: acrior quæ vlcera fecit, & nunc dolorē capitis, quid faceres, cōcoqueres vnam vel vtramq;. Ex quo igitur dat inducias, inciperem à materia subtiliori, quia magis parata & instat & se

uiora facit accidentia, dimissa interim crassa. Tūc accederem ad syrupos, qui commodē hoc facere possent. Non dimitterem cichoreacea, neq; displiceret syrup. de fumo terræ, syrup. de endiuia, acetosum s. Darē qui in vtraq; materia cōuenit, quia crassum mediocriter incidit, biliosum contemperat. Vnde 3. de Rat. viēt. in acut. Hipp. Oxymeli facit degenerare bilem in pituitam, cōtemperando ipsam. Et ideo non discederē ab acetoso s. Et Mesue magnā virtutē syrupo acetoso s. tribuit. Nam

præter alias vtilitates, facit penetrare medicinas ad eas partes, ad quas alioqui non penetrarent. Quare non debemus facile syrup. acetosum & oxymel dimittere. Darem syrup. de cich. 3. j. mellis rosati, syrup. acetosi ana 3. s. Placerent magis aquæ quàm decocta, quia aqua destillata est subtilior quàm decoctū & magis grata, nonnullę etiam seruant virtutem simplicium. Quod si tamen voletis decocta, non multū moror. Postea euacuarē cum his quæ euacuant humores subtiles, Rheubarb.

Non habeo experientiam huius corporis, si facile euacuetur, non discederem à 3. ij. Rheubarb. Placet syrup. ros solutius, quia euacuat à capite, & si ne molestia. Nollē ascendere ad electuaria quæ habent scammoniam, dimitterem diaphœnicū, quia intentio tantum iam est euacuare humores biliosos. Postea euacuarem humores crassos cum confectioe hamech portione Agarici commisti cum cassia. Euacuato exquisitē hoc corpore, quod tamen suauiter & blandē esset faciendum, ordinato

quoq; bono regimine in 6. reb. non naturalibus, deuenirem ad localia, & vt natura docet, per convenientes regiones purgarē, facere cauteria, vbi, an in cruribus vel brachiis? si materia fluxa, non fluēs magis deriuaretur ad partem propinquam: sed cūm volumus euacuare materiā antecedentē, facere circa crura, credo quōd sufficeret, & materię nō traherētur ad partes superiores. Gal. 6. Epi. Com. 6. vbi loquitur de diuersis auersionib. dicit:

Vbicunq; in partib. superiorib. est affectio, omnis diuersio quæ fit supra renes potius est attractio q̄ auersio: vnde quæcunq; repunt supra renes, infra renes sunt euacuanda: quæ infra renes, supra renes sūt auertēda. Quid si in renib. in ipso limine fuerit affectio? Poteris æqualiter, inquit, hinc inde diuertere. In casu nostro diuersionē magis inferiorē eligerem. Et quia natura docet quōd sit vergendū, sed tutō facere, quando corpus exquisitē esset purgatum, & spero caput subleuari dolorib. ex his purgationib. Hac cura esset procedēdū. Nihil molirer circa alterationem cerebri, ppter ætatē. Verūm si circa oculū fieret acrior dolor, conficeretur collyriū ex decocto althæę fœnugręci cū sac. ros. candi ad formam mellis, &c. Credo fore vtilis. ad corroborandū oculū, biberet thermas Aponit. dimitteret guttam. Hæc videbantur agenda in isto casu.

CONSILIVM CCCXXII.

De præseruatione à podagra & calculo, pro nobili viro D. Matth. Zesz. consule L. Bohemo.

G I R nobiliss. atq; prudentiss. agens annū ætatis 42. habit⁹ corporis optimi, petit à nobis consiliū, quomodo toto tempore vitæ suæ effugere possit podagram,

Cauteria